

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. (v prilici levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vln. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne pošlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravištvo: Knafljeva ulica 5. (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Erzojavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Podaljšanje državnoborskega poslovnika provizorija.

Praga, 24. novembra. Glasilo čeških radikalcev »Česke Slovo« poroča, da je po njegovih informacijah iz čeških radikalnih krogov pričakovati, da se državnoborski poslovniški provizorij podaljša za eno leto.

Enotni klub čeških državnih poslancev.

Dunaj, 24. novembra. Iz Prage poroča »Slawisches Tagblatt«: V tukajšnjih političnih krogih se zatrjuje, da se že pri prvem zasedanju državnega zbora udeležiti enotni klub čeških državnih poslancev. Posebno se opozarja pri tem na pozdravno brzojavko poslanca Klofača, ki jo je ta poslal zborovanju Mladočehov v Polnički, in v kateri brzojavki izraža nado glede skupnega opozicijskega postopanja v državnem zboru.

Položaj na Češkem.

Praga, 24. novembra. V včerajšnji seji češkega deželnega odbora se je podrobno razpravljalo o političnem položaju, ki je nastal vsled odgoditve češkega deželnega zbora. Takoj po seji se je odpeljal najvišji deželni maršal princ Lobkowitz na Dunaj. Zatrjuje se, da je Lobkowitz potovanje na Dunaj v zvezi s finančnim položajem na Češkem.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 24. novembra. Ker bodo druge zadeve v ogrskem državnem zboru še z današnjim dnevom končane, se prične že v soboto razprava o budgetnem provizoriju. Ker pa hoče opozicija nastopiti proti proračunu, se more pričakovati dolga debata. Zaradi tega bo zasedanje ogrskega državnega zbora dlje časa trpelo.

Izpremembra v srbskem poslaništvu na Dunaju.

Belgrad, 24. novembra. Kakor poroča »Štampa«, je določen za naslednika srbskemu poslaniku na Dunaju g. Simiću g. Jovanović.

Pogodba z donavsko parobrodno družbo.

Dunaj, 24. novembra. Danes dopoldne se je vršila v finančnem ministrstvu pod predsedstvom finančnega ministra drja. Bilinskega in v navzočnosti trgovskega ministra drja. Weisskirchnerja, konferenca glede nove pogodbe privileg. donavsko parobrodno družbo. Nova pogodba se bo sklenila za 25 let.

Proslava dr. Kramarjeve 50letnice.

Praga, 24. novembra. Po celem Češkem se delajo velike priprave za proslavo 50letnice rojstva državnega poslanca dr. Karla Kramarja. V vseh mestih se bodo vršila slavnostna zborovanja, na katerih se bo ocenjeval pomen tega odličnega politika.

Po aboliciji zagrebskega »veleizdajniškega« procesa.

Dunaj, 24. novembra. »Slawisches Tagblatt« poroča iz Zagreba: Abolicija »veleizdajniškega« procesa.

sa po vladarju se smatra tukaj splošno za zadoščenje. Ta korak se odobrava. Vlada utemeljuje v »Narodnih Novinah« ta korak s tem, da navaja: Nova preiskava bi bila dokazala popolno nedolžnost osumljenec.

Zboljšane razmere med Srbijo in Vatikanom.

Rim, 24. novembra. Razmere med Srbijo in Vatikanom so od umora kralja Aleksandra sem jako slabe. Poroča se, da bo kralj Peter o priliki, ko obišče italijanskega kralja v Rimu, obiskal tudi Vatikan in da bodo na ta način tudi na zunaj zboljšale se razmere med Srbijo in Vatikanom.

Iz ruske dume.

Petrograd, 24. novembra. V včerajšnji seji državnega zbora so bili navzoči vsi poslanci razven desnice, od katerih sta bila navzoča samo dva škofa. Predsednik Akimov se je spominjal v svojem govoru tragične smrti Tolstoj. V svojem govoru do poudarjal, da Tolstemu, ako se ne upošteva njegovih verskih in političnih razprav, ki so našle odpor pri ruskih konservativcih in ortodoksni cerkvi, vendar nihče ne more odrekati, da je pesnik svetovne slave, danes nesmrten. Tudi iz carjevega lastnoročnega zaznamka na obvestilo o Tolstojevi smrti, se mora sklepati, da vzbuja Tolstojeva smrt najgloblje čarjevo sožalje. Neopravičeno je torej soditi vedoma ali nevedoma o Tolstemu slabo. Zato pozivlja navzoče, da se v znak sožalja dvignejo s sedežev. Temu pozivu se odzovejo vsi poslanci, izvemši obeh škofov. Nato se seja za pet minut prekine.

Brezlični brzojav na Ruskem.

Nikolajevsk, 24. novembra. Včeraj je bila tu in Petropavlovsku slavnostno izročena prometu postaja za brezlični brzojav in sicer za domačo, kakor tudi za mednarodno uporabo.

Bolezen belgijske kraljice.

Bruselj, 24. novembra. Še danes ni natančno dognano, kaj je pravzaprav vzrok bolezni belgijske kraljice. Belgijska kraljica se je peljala na dan otvoritve belgijskega parlamenta v odprtem vozu v parlament in sicer deloma radi tega, da bi se tako pokazala ljudstvu, deloma pa radi tega, da bi javno pokazala, da se ne boji socialistov, ki so obljubljali prirediti ob otvoritvi parlamenta velike izgrede. Pri tem se je belgijska kraljica prehladila.

Kolera v Italiji.

Rim, 24. novembra. V zadnjih 24 urah so obbolele v provinci Casserta tri osebe za kolero. V provinci Calta Misetta in Palermu je obolela po ena oseba.

Angleške sufragetke na delu.

London, 24. novembra. Policija je aretirala pri včerajšnjih izgrelih vsega skupaj 156 sufragetk. Ženske so se obnašale kakor divje. V velikih gručah so se napotile pred stanovanja posameznih članov kabineta, kjer so

razbile s kamenji in drugim orodjem okna. En minister je imel nesrečo, da so naletele sufragetke na cesti nanj, katere so mu zbile klobuk z glave in ga z dežniki strahovito preteple. Do podobnih izgrede je prišlo tudi v dekliški reformni šoli v Edinburgu. Učenke so dva učitelja pošteno preteple in sicer učenke v starosti 12 do 15 let.

London, 24. novembra. Angleške sufragetke so izrabile včerajšnjo izredno gosto meglo v Londonu ter so se napotile po polnoči ob polu 3 k stanovanju ministrskega predsednika Aquitha ter mu razbile vsa okna v parterju. Policija je morala zopet posredovati in je več žensk aretirala.

London, 24. novembra. Minister Burrell mora ostati v postelji, radi včeraj mu po sufragetkah prizadetih poškodb. Vse te poškodbe sicer niso same na sebi težke, vendar pa povzročajo močne bolečine.

Samomor.

Gradec, 24. novembra. Višji deželni svetnik Kneff iz Beljaka, ki se je zdravil na Lassnitzhöhe pri Gradcu, je prišel včeraj v Gradec v neko brivnico, da bi se obрил. V trenutku pa, ko je bil neopažen, je pograbil za britev in si prerezal ž njo vrat. Bil je takoj mrtev. Vzrok samomora je neznan.

Snežni zameti na Tirolskem.

Inomost, 24. novembra. Iz severne in zapadne Tirolske dohajajo neprestano poročila o velikanskih snežnih zametih in hudem mrazu. V Fleichensteinu so našli zmrazjenega nekega delavca.

Ogenj na ladji.

Reka, 24. novembra. Ravnateljstvo »Ungaro - Croate« je bilo brzojavno obveščeno, da je parnik »Budimpešta«, kateri je bil usidran v Novem Rosjaku v Črnem morju, pričel goriti in da so se pri tem zaradi velikanskega dima zadušile tri osebe.

Železniška nesreča.

Zittau, 24. novembra. Na tukajšnji postaji je zavozil osebni vlak v posamezne vozove tovornega vlaka. Pri tem je bilo zlasti mnogo sodov močno poškodovanih.

Dr. Crippen obešen.

London, 24. novembra. Včeraj zjutraj ob devetih je bil v Londonu obešen dr. Crippen. Zapustil je oporoko, v kateri imenuje za svojo glavno dedinjo miss Le Neve, kateri zapušča sploh vse svoje premoženje.

London, 24. novembra. Dr. Crippenova ljubica miss Le Neve odpotuje v New York, kjer se misli stalno naseliti. Nadela si je sedaj ime miss Alin. Miss Le Neve odločno zanika vesti nekaterih londonskih listov, češ, da je dr. Crippen na predvečer usmrtitve priznal, da je izvršil umor nad svojo soprogo. Ona je bila poleg duhovnika zadnja oseba, s katero je dr. Crippen govoril. Vendar pa ni niti njej, niti duhovniku tega dejanja priznal.

Konec zagrebske tragi-komedije.

Poleti leta 1908. so se jeli na Hrvaškem odpirati zapori in ječe, da sprejmo pod svojo streho številne Srbe, ki so bili obdolženi »veleizdaje«, to je, da so delovali na to, da se odcepijo jugoslovanske pokrajine od avstro - ogrske monarhije in se priključijo sosedni kraljevini Srbiji.

Aretacije so prišle nepričakovano, kakor strela z jasnega neba, ker javnost takrat še ni vedela, kaj se pripravlja v palači ministra zunanjih del na Dunaju.

Mesec oktober je donesel anekdoto Bosne in Hercegovine.

Vsa politična javnost je takoj spoznala, da so bile aretacije hrvaških Srbov zgolj predigra aneksije same, s katero predigro se je vsaj na zunaj skušalo upravičiti trajno priključitev Bosne in Hercegovine avstro - ogrski državi.

Evropska kriza, ki je nastala vsled aneksije, je položaj v monarhiji, zlasti pa na Hrvaškem, samo še poostrila.

Iz osumljenec »veleizdaje« so postali obtoženci.

In ko se je kriza na Balkanu že bližala svojemu koncu, takrat je stopila stvar srbskih »veleizdajnikov« šele v akuten štadij.

Koncem meseca marca l. 1908. se je pričela v Zagrebu obravnava proti dvainpetdesetorici srbskih »veleizdajnikov«.

Ves svet je bil takrat prepričan, da so se na krvniško klop tirale nedolžne žrtve, zato so bili tudi takrat pogledi vse civilizovane evropske javnosti uprti na Zagreb. Razprava je trajala več kakor pol leta. A čim bolj se je približevala svojemu koncu, tem bolj očitno je bilo, da je obtožba »veleizdajnikov« zgrajena na lažljivih dokazilih in na izpovedbah raznih vohunov a la Nastić in drugih agentov - provokaterjev.

Kljub temu, da razprava ni dosegla in spravila na dan niti enega dejstva, vendar je državni pravdnik imel pogum vzpriči vse evropske javnosti zahtevati za obtožence kot kazni — vešala.

Začetkom meseca oktobra 1909. se je obravnava končala z obsodbo dvaintridesetorice obtožencev v večmesečno in večletno težko ječo.

Med tem so se jeli politični odnošaji na Hrvaškem polagoma izpreminjati.

Koncem meseca novembra se je pričela na Dunaju razprava, ki je znana pod imenom Friedjungovega procesa.

V »Neue Freie Presse« je obdolžil dr. Friedjung vse poslance hrvaško - srbske koalicije, da so stali v direktni zvezi s srbsko vlado, da so bili od nje podkupljeni in da so delali na Hrvaškem politiko za — kralja srbskega.

Poslanci so tožili Friedjunga in prišlo je do porotne obravnave pred tiskovnim sodiščem na Dunaju.

Dr. Friedjung je nastopil dokaz resnice z znanimi svojimi dokumenti, ki pa so se tekom razprave izkazali kot ponarejeni.

Pod pretvezo tega dejstva se je Friedjung umaknil, ter izdal tožilem častno izjavo.

Izid tega procesa pa je vplival tudi na razvoj političnih dogodkov na Hrvaškem.

Ban baron Rauch, ki je uprizoril tako »veleizdajniški«, kakor dr. Friedjungov proces na istih lažnjivih podatkih, je moral odstopiti, stol sedmorice pa je razveljavil razsodbo »veleizdajniškega« senata, ter stvar zavrnil v stanje predpreiskave.

Na Hrvaškem je prišel na krmi- lo ban dr. Nikola pl. Tomašić, ki je odkrit zagovornik hrvaško - srbskega edinstva in dokaj bistroumen politik, in naj si ima sicer tudi sto napak.

»Veleizdajniki« so bili pogojno izpuščeni na svobodo.

Po dolgem odmoru so se končno sestale začetkoma tega meseca delegacije, na katerih je prišla v razpravo tudi »veleizdajniška« afera.

Pri tej priliki je češki delegat dr. Masaryk v znamenitem svojem govoru razkril, da je ves dokazilni material, na katerem je slonel »veleizdajniški« in Friedjungov proces, falzificiran in da so pri teh falzifikacijah aktivno sodelovali službeni krogi, v katerih interesu je bila vsa »veleizdajniška« kampanja.

Ta razkritja, podprta z nepo- bitnimi dejstvi, so izpodbila loncu dno.

In v večerajšnjem uradnem listu hrvaške vlade, v »Narodnih Novinah«, je izšla skromna notica, ki pravi doslovno: »Abolicija »veleizdajniškega« procesa. Vsled najvišje odredbe Njegovega cesarskega in kraljevskega Veličanstva je ustavljeno nadaljno kazensko postopanje proti Adamu Pribičeviću in tovarišem radi zločina veleizdaje.«

Tako se je tiho in neslavno končala zagrebška tragikomedijska, ki je povzročila toliko gorja in solza nedolžnim žrtvam brezumne politike, voditeljem naše zunanje politike pa preskrbeli velikansko blamažo pred vso evropsko javnostjo in pred vsem kulturnim svetom.

»Slovenčevi« vohuni.

»Slovenčevim« vohunom se je zopet posrečilo ukrasti neko zaupno stvar, ki jo sedaj skofovo glasilo izrablja po svoji znani maniri. Nastiči in Vasiči so bili in so še na delu tudi na Slovenskem, zato se ni čisto nič čuditi, ako kreature Nastičevega in Vasičevega kalibra delajo proti plačilu tudi za klerikalce. O »Slovenčevi« notici: »Iz izvrševal-

nega odbora narodno - napredne stranke« bomo še govorili.

Nepotrjem zakonski načrt.

Zakonski načrt o uvedbi davčine od prirastka na vrednosti nepremičnin ni potrjen. Ministrstvo zahteva več izprememb, posebno glede roka veljavnosti zakona in porabe davčine za občine.

Iz kazine.

O škandalu, ki se je vršil v noči od petka na soboto v kazinski kavarni, smo na kratko že poročali. Junak dotičnega kravala je bil poročnik Riedlinger, sin bivšega orožniškega poveljnika v Ljubljani. Riedlinger je bil šele pred kratkim radi slične afere premeščen iz Gradca v Ljubljano. Igralec, katerega je Riedlinger napadel in poškodoval, se zove Marschner. Ko je bila afera z Marschnerjem že končana, se je Riedlinger jel pripraviti še s plačilnim natakarnjem — pred kavarno. Na krik in vik je prišel stražnik, ki je pozval prepirajoče se, da naj mirujejo in da naj gredo v kavarno, ako se imajo še o čem pomeniti. Nato je častnik stražniku rekel, da je zato hud, ker ga hoče natakarnj oslepariti. Mož je nato potegnil 10kronski bankovec iz žepa ter ga ponudil stražniku. Stražnik je ponudbo z ogorčenjem odklonil. Riedlinger je nato vzel bankovec v roke, ga raztrgal ter vrgel na tla, kričaje: »Das ist für die Laibacher Stadtarmen.« — Glede afere Riedlinger-Marschner so se vršila te dni pogajanja, da bi se stvar, ako le mogoče, zatašala. Ker je v javnem interesu, da pridejo taki škandali na dan, bomo točno in natančno poročali o aferi, čim izpopolnimo svoje informacije.

Sožalje »Vseslovsanske časnikarske zveze«.

Povodom smrti tovariša Ivana Bavdeka smo dobili od »Vseslovsanske časnikarske zveze« tole pismo: »Praga, 20. novembra 1910. Cenjeni gospod kolega! Izvolite sprejeti izraze našega najglobljšega sožalja ob smrti dragega tovariša sourednika »Slovenskega Naroda« in člana naše organizacije, Ivana Bavdeka. Bodi mu ohranjen trajen spomin v naših vrstah! S prijateljskim pozdravom Josip Holeček, predsednik »Vseslovsanske časnikarske zveze«, Jan Hejret, tajnik.«

Koliko je ura na ljubljanski pošti?

Iz trgovskih krogov nam pišejo: »Vsled svojega posla imam mnogo opravka na tukajšnji glavni pošti. Te dni sem slučajno pozabil doma svojo žepno uro. Pred poštnim oknom je bilo več ljudi, vsled česar mi je bilo treba nekaj časa čakati. Ker sem ob določenem času imel opraviti važen posel, sem segel v žep, da pogledam na uro. Ker je nisem imel, sem pogledal na uro, visečo v vestibulu. Bi-

lo je dopoldne. Ura je kazala $3\frac{1}{4}$. Pogledam na drugo, tamkaj visečo. Ta je kazala $1\frac{1}{2}$. Tretja je kazala tudi napačno. Par dni hodim sedaj na pošto, a vse ure kažejo prav tako, kakor onega dne. Čemu so te ure, ako ne kažejo časa? Prosim poštno ravateljstvo, naj ure ali odstrani, ali pa skrbi za to, da bodo navite in da bodo kazale pravi dnevni čas.

Društvo »Branibor«.

Narodno obrambno društvo »Branibor« prične v kratkem z intenzivnim delovanjem. Doslej so se vršile razne potrebne predpriprave, ki imajo društvu zagotoviti uspešen razvoj. V nedeljo, 27. t. m. ob 3. popoldne, se vrši v »Narodnem domu« odborova seja, na katero se vsi odborniki nujno pozivajo, ker se bo razpravljalo o raznih važnih stvareh.

»Zveza jugoslovanskih hranilnic«.

Vlada je pravila »Zveze jugoslovanskih hranilnic« odobrila. Ustanovni občni zbor te »Zveze« se vrši v Ljubljani, v soboto 10. decembra v dvorani »Mestne hranilnice ljubljanske«. Doslej je »Zvezi« pristopilo 14 jugoslovanskih hranilnic, a ni dvoma, da se to število še znatno pomnoži.

Založnikom in odjemalcem Tolstovrške slatine.

Komaj je prišlo to važno podjetje v slovske roke, se že konsumenti pritožujejo, da je slatina predraga. In vendar je konzorcij nastavljal najnižje cene, steklenice jemlje nazaj po najvišjih cenah, a od dobika daje lepe % v narodne namene. Kje je toraj vzrok pritožbam? Vsak odjemalec si naj da poslati cenik (Oskrbništvo Tolstovrške slatine p. Guštanj, Koroško) in iz tega bo videl, da je slatina res najcenejša, ako se naroča direktno. 1 zaboj 50 steklenic à $3\frac{1}{4}$ l velja z embalažo 10 K. Ako računamo za voznino 10%, se steklenice še vedno lahko prodajajo po 28, k večjemu po 32 v, ker dobi za vsako prazno steklenico 8 v nazaj. A zgodilo se je, da zahtevajo gostilničarji za take steklenice kar 40 v. Založniki dobe 20% popusta ter bi se s tem dobičkom pač lahko zadovoljili. Ne ubijajmo domačega podjetja v korist tuji konkurenci!

»Sifija« pred vzklicnim sodiščem.

Včeraj popoldne se je vršila pred deželnim kot vzklicnim sodiščem obravnava o prizivu našega odgovornega urednika g. R. Pustoslemška proti razsodbi, s katero ga je okrajno sodišče obsodilo v globo 10 K, ker je bil v prvi polovici meseca julija odsoten iz Ljubljane, ne da bi bil to naznanil politični oblasti, akoravno je bil kot odgovorni urednik baje dolžan to storiti. Zadeva je našim cenj. bralcem že zadostno znana in zato je ne bomo tu ponavljali. Pri večerajšnji obravnavi je vzklicnemu senatu predsedoval dvorni svetnik Pajk, dr-

žavno pravdnistvo je zastopal dr. Pajnič, g. Pustoslemška, ki je bil sam navzoč, je zagovarjal g. dr. Tavčar. G. dr. Tavčar je poudarjal, da nikakor ni mogoče v danem slučaju vporabljeni § 12. tiskovnega zakona. Obtoženec se je podal iz Ljubljane kot poročevalec za list. Taki slučajji se dogajajo vedno in vedno pri vsakem listu. To ni bila izprememba, ki ima na sebi kaj stalnega. Nikakor ni mogoče zapopasti, da bi bil odgovorni urednik zato kaznjiv, če se za nekaj dni odstrani. Na take slučaje zakonodajalec ni mogel misliti, in zato je treba § 12. tolmačiti drugače. Praksa kaže, da državna oblast odgovornih urednikov ni nikdar preganjala, če so se za nekaj časa odstranili. V Ljubljani sta dva lista, ki imata za odgovorne urednike državne poslance, ki so skoro po pol leta odsotni iz Ljubljane; pa državna oblast — akoravno je to morala vedeti — ni posegla vmes in ni niti zahtevala, da se imenujejo drugi odgovorni uredniki. Sicer ima pa tudi odgovorni urednik pravico do dopusta. Obsodba bi je proti duhu zakona, zato naj se prizivu ugodi. G. Pustoslemšek naznanja, da je dobil od društva čeških žurnalistov iz Prage pismo, v katerem se mu naznanja, da se za stvar zanima jo češki in nemški žurnalisti. Stvar smatrajo za jako krivično in poudarjajo, da se v praksi ni nikdar tako postopalo, kakor v tem slučaju. Državnega pravdnistva zastopnik predlaga, da se priziv zavrne. Po kratkem posvetovanju naznani dvorni svetnik Pajk, da se priziv g. Pustoslemška glede krivde zavrne, istotako pa tudi priziv drž. pravdnistva zaradi pre nizke kazni. Takoj na to se je vršila obravnava o prizivu odgovornega urednika »Jutra« g. M. Pluta v enaki zadevi. Tudi tu je sodišče zavrnilo tako priziv g. Pluta, kakor tudi priziv drž. pravdnistva. S tem stvar se ni definitivno rešena, kar se bo z njo moralo pečati še kasacijsko sodišče.

Pireca. Bračič.

Včeraj popoldne se je vršila pred vzklicnim sodiščem obravnava o vzklicu g. Bračiča proti razsodbi okr. sodišča, s katero je bil g. Bračič obsodjen, češ, da je dal inicijativo za dejanski napad Unionskih uslužbenec na g. Pireca dne 19. maja t. l. Priziv proti obsodbi je vložil tudi bivši uslužbenec v Unionu g. Zorec. Oba priziva je sodišče zavrnilo in potrdilo obsodbo okrajnega sodišča.

Peter Rosegger o Slovencih.

III.

V slovenskih pokrajinah se nahajajo cerkve celo na zelo visokih in skalovitih gorah, kakor na primer na Gorunšuli, na Višarjah in Dobraču na Koroškem.

To so romarske cerkve, katere podeljujejo romarjem tem večje mi-

LISTEK.

Na robu prepada.

Povest; spisal F. R.
(Dalje.)

Elviri je bilo takoj žal, da je obiskala Valjavko. Kako čudno so se ti ljudje vedli. Valjavka je požirala besede, kakor da ji je jezik otrpnil, Matevž je stal na pragu in strmел v Elviro, kakor da je ni še nikdar videl, Julia pa je smukala kakor kača po sobi in sikala, kajti ona je vedela, kaj pomenijo Matevževi pogledi.

Prišla sem, da vidim, kako se vam godi, je rekla Elvira dosti hladneje, kakor je še pred nekaj trenotki mislila govoriti.

Kar mučno ji je bilo, muditi se v koči. Vtisk je imela, da bi jo vsi najraje topli in grizli.

Ali se vam je že zdravje na bolje obrnilo? je zopet vprašala.

O že, je zagodrnjala Valjavka. Hvala za vprašanje. Mislim, da ni nobene nevarnosti več.

Želim vam, da bi prav kmalu popolnoma ozdravili, je rekla Elvira in želim vam sploh vse dobro. Jaz odpotujem danes v Trst. Morda ne pridem nikoli več sem.

Srečno, je rekla Valjavka, in hvala za obisk.

Elvira je naglo vstala. Nič več ji ni bilo obznanja v tej hiši. Zdelo se ji je, da se zadušila, če ne pride hitro na sveži zrak.

Pa z bogom, mati Valjavka, je še rekla in je naglo, kakor bi bežala, odšla. Julia jo je spremljala s hudobnim pogledom, Matevž pa je stopil za Elviro iz hiše in dasi mu ni rekla za slovo nobene besede, je vendar gledal za njo, kakor da hiti pred njim višje bitje. Stal je pred hišo in gledal po beli cesti, ko mu je Elvira izginila že izpred oči.

Julia je, držeč svoji raskavi rdeči roki pod predpasnikom, hodila nekaj časa molče po sobi gor in dol.

Mati, to je pa bila velika čast za vas, je končno rekla s porogljivim glasom. Kako to diši. Po samih vijolicah. Matevža je menda ta duh kar cpjani. Razoglav in v srceji stoji pred hišo vzlic burji in mrazu in gleda za gospodično. Morda je ne bo nikoli več videl. Revez! Prav smili se mi. Kako mu bo hudo. Prav rad jo je gledal.

Molči, molči, je ukazala Valjavka. Lepo je gotovo, da je tako imenitna gospodična prišla obiskat revno kmečko žensko.

Julia se je namrdnila in stopila k Valjavkini postelji.

Vedve sta bili pač tudi dobro znani, je menila potuhnjeno, sicer bi vas tako visoka gospodična gotovo ne prišla obiskat.

Do današnjega dne nisem z gospodično še nikoli nobene besede spregovorila, je odgovorila Valjavka.

Res? se je čudila Julia. Jaz sem pa mislila, da mora biti med vama kaj posebnega, ker ste oni dan tolikrat »gospodična Elvira« zaklicali.

Valjavka se je ustrašila. Naglo se je dvignila v postelji.

Kdaj sem tako klicala? Nikoli!

Pač! Ono noč, ko vas je mrzlica tako tresla, da smo hoteli že svečo prižgati. Naenkrat ste začeli blesti. Le malo časa se vam je bledlo, a takrat ste kričali in zmešane besede govorili.

Valjavka je bila med tem že premagala svojo osupljenost in se imela zopet v oblasti.

Ni mogoče! je rekla s hlinjenim začudenjem. Bledlo se mi je, praviš? Glej no! Meni se pa zdi, da sem bila zmerom pri pameti. Kaj sem pa rekla?

Same neumnosti ste govorili, je dejala Julia. Najprej ste govorili o nekem strupu, potem ste upili, da so se pokazale črne lise in na zadnje ste stegovali roke in ste kričali »gospodična Elvira, gospodična Elvira« in ste zraven jokali.

Beži no, ali je res? Z največjo težavo je Valjavka spravila te besede čez ustne. Strah, da je izdala svojo tajnost, jo je tako lomil, da nekaj trenotkov ni mogla trezno misliti. Sele ko je premagala to hipno slabost, je bila v stanu se zopet hliniti in je rekla: Ti, Julia, če pride jutri Neža Strahulja mimo hiše, pokliči jo notri, ta ženska se razume na loterijske številke.

Julia je opazovala z bistrim očesom starko in dasi v sobi ni bilo ravno svetlo, je vendar videla, da je razburjena.

Pa še nekaj ste govorili, je čez trenotek dejala Julia.

Še kaj?

Da, pa jaz vas nisem prav razumela ...

Kaj neki?

Julia je znala lagati, odkar se je naučila govoriti. Lagala je vsemu svetu, ker je živela v mnenju, da ji drugače sploh ni izhajati. Lagala je kot otrok, da se je rešila šibe in palice, lagala je, odkar je morala sama skrbeti za svoj kruh. Tudi zdaj ni čisto nič omahovala.

Nekaj ste govorili, da ste skrili v posteljo, škatiijo kali ...

Valjavka tega tudi v blodnem stanju ni zaklicala. Julia je vse dni pri vsaki priliki iskala ono trdo, leseni škatiiji podobno stvar, ki jo je otipala v Valjavkini postelji in ki je

pal dr. bil sam Tavčar. da nika-aju vpo-ona. Ob-ane kot učaji se vsakem, ki ima ni mo-igovorni za nekaj je zako-ato je . Praksa govornih njala, če mili. V mata za poslan-otni iz — ako- ni po-ala, da uredni-ni ured-ba bi je se prizi-aznanja, žurnali-rem se zanima-i. Stvar poudar-lar tako aju. Dr-ik pred-kratkem svetnik slemška pa tudi adi pre-je vršila vornega a v ena-zavrnilo udi pri-štar še bo z njo dišče.

ila pred nava o dbi okr- račič ob- o za de-služben-t. I. Pri-di bivši ee. Oba potrdi-

encih.

se na-sokih in imer na Dobraču

katere ečeje mi-

največjo te bese-ala svo-la nekaj misliti. no sla-t hliniti ide jutri poklič e na lo-

rim oče-pilo rav-a je raz-

je čez

av razu-

ar se je vsemu u, da ji agala je in pali-la sama aj ni či-te skrili

blodnem vse dni trdo, le-ki jo je in ki je

losti, na čim višjih gorah so zgra-jene.

Cerkve v slovenskih deželah so večinoma imponujoče in svetle, zunanaj pobeljene, znotraj pa pestro slikane. Oprava je vedno bogata in razkošno pozlačena.

Mnogo važnosti polagajo, kakor se zdi, na velike orgle in dobro cerkveno petje.

Slovenec ljubi petje.

Bila je nedelja, ko sem stopal po dolini; dopoldne je odmevalo iz cerkva, popoldne pa iz vseh gostilen ubrano petje.

In vriskanje veselih slovenskih mladeničev ob Savini je donelo prav tako, kakor petje nemškega planincea na Dahštajnu.

Sedaj pa se mi vsiljuje vprašanje, če že ljudje tako vriskajo, se smejo in plakajo, zakaj se potem dela med njimi velik razloček?

Zakaj je potem znova treba polagati globoke jarke med tem in onim narodom, mesto da bi se zasipali ostanki starih jarkov?

To ne bo imelo dobrega konca.

Da bi bil doslej slovenski kmet sovražen Nemcu, tega nikakor nisem mogel opaziti.

Toda slovenski časnikarji in odvetniki in notarji in duhovniki — tako pravijo — baje marljivo hujskajo proti nam in slikajo nas Nemce pri Slovencih kot samopašen, hudoben in pokvarjen narod, s katerim ni mogoče več živeti v bratskem sporazumljenju, kamoli da bi se mu Slovenci politično podredili.

Volja, se komu politično podrediti ali ne, je stvar zase, v tem oziru postopa vsak narod, kakor se mu zdi umestno in ugodno, saj se v politiki smatra vse za dovoljeno.

Mi nemški Štajerci ne zatiramo nikogar (?), mi varujemo samo svoje hišne pravice (!), ki so si jih pridobili naši pradedje.

Mi Nemci vemo, kaj pomenimo sebi in drugim narodnostim v deželi in noben pameten Slovenec ne bo tajil, od kod je dobil vse ono, kar ima najboljšega (!).

Slovenec se vsled tega še vedno bolj trudi, da se nauči nemškega jezika, ker se zaveda, da bi bile sicer njegove koristi preveč omejene tako na gospodarskem, kakor na duševnem polju.

Če se sedaj Slovenec v strankarskih stvareh pokori duhovnikom, ga je treba na to opozoriti, da katoliški duhovnik nikdar in nikoli ne more biti naroden voditelj.

Če je slovenski duhovnik sedaj na slovenski strani, ne dela tega radi narodnosti, marveč zategadelj, ker je mnenja, da je slovenski narod bolj pripraven za katoliško cerkev, kakor narod nemški, ki hoče pred vsem biti duševno svoboden in politično samostojen.

potem izginila brez sledu. Ni imela miru in hoteč Valjavko speljati na led, se je zdaj zlagala.

Valjavka pa je potegnila odejo do nosa in se potuhnila.

E, kajpak, e, kajpak... je mrmrala, le Nežo Strahuljo dobodi jutri, da bo blodnje razlagala...

Čez Julin obraz je šinil usmev, porogljiv in zaničljiv, kakor bi hotela reči, da se ne da zmotiti.

Čudno je le, kaj človek vse govori, če ima mrzlico in se mu blede, je dejala čez nekaj trenutkov. Bog vedi, kaj bi jaz govorila, če bi se mi bledlo.

Zasmejala se je na glas z vso prešernostjo mlade ženske, ki nima nobenih obzirov več.

Najbrž bi se mi bledlo o kakih fantih, se je krohotala, morda celo o vašem Matevžu, ki menda študira za svetnika, ker nikoli nobene ženske ne pogleda, to se pravi, nobene druge, kakor gospodično Elviro.

Sovražen pogled je vrgla Valjavka na Julo in gorke besede so ji silile na usta. A zadušila je svojo jezo. Zdjaj ko je bila bolna je morala potrpeti.

Skuhaj mi čaja, mrazi me, je rekla in potegnila čez glavo odejo. A trepetala je samega razburjenja, ker je verjela, da je v svoji blodnji izdala vsaj nekaj onega, kar naj bi ostalo prikrito vsemu svetu.

(Dalje prihodnjik.)

Kadar bodo tudi Slovenci po tem resno stremili, potem bodo duhovni celo tje okrenili hrbet, kakor so se odvrnili v vseh narodnih vprašanjih od Nemcev.

Cerkve hoče, da so ljudje katoliški, kar so sicer drugače — Nemci ali Romani ali Slovani, to ji je vseeno.

Zato nam Nemcem ni čisto nič treba, da bi si belili glavo, ako vidimo, da je slovenski duhovnik na strani svojega naroda; on se zavzema v tem samo za cerkev in postopa prav s svojega stališča.

Da je človek svest svojemu narodu, da pred vsem ljubi jezik in običaje svojega naroda, to je docela naravno: človek ni pravi človek, ki tega ne stori.

Toda dandanes se nacijonalizem čisto preveč pretirava in postopa se v tem oziru prav mnogokrat z nečednimi sredstvi.

Za najbolj naravno in upravičeno sredstvo svojo narodnost ščititi, smatram jaz šolo, ako le-ta ne vzgubljuje samo duha, marveč tudi srce in značaj.

Šola uničuje šovinistiške predsodke ter odvarja globlje poglede ne samo v žitje in bitje lastnega naroda, marveč tudi v splošnost človeštva.

Ako je šola to, kar se ji pripisuje, potem nam prinaša spravljivo, pravstveno človečansko kulturo. In ta kultura mora biti naš smoter.

Tako piše Peter Rosegger o Slovencih.

Ako abstrahiramo od nekaterih nebitvenosti, moramo priznati, da je Roseggerjeva sodba o slovenskem narodu vseskozi simpatična, v nekaterih ozirih celo naravnost laskava.

Zato se moramo naravnost čuditi, da je Roseggerjevo razpravo v tej obliki, kakor je, sprejelo društvo »Südmark« ter ga priobčilo v svojem koledarju, saj je očitno, da zveni marsikateri odstavek v Roseggerjevih izjavah kot očitanje na naslov tistih, ki se zbirajo okrog »Südmarke«.

Razne stvari.

* Maščevanje za žalitev. Grof Soissons je imel rdečo brado in zelo oster jezik. Nekega dne je srečal staroga kmeta, ki je bil popolaoma obrat, ter se začel iz njega norčevati. Slednjič ga je še vprašal kako je to, da hodi kakor kak mladič brez brade. »Gospod« mu je odgovoril kmet, »ko je bog delil brade, sem prišel prepozno, imel je samo še rdeče, predno bi bil pa vzel rdečo brado, sem raj ostal brez nje.

* Zavžil namesto namazal. V XX. okraju na Dunaju je bil zdravnik zapisal 61letnemu delavcu Adolfo Schleicherju mazilo, obstoječe iz kloroforma in masti. Delavec pa se s tem mazilom ni namazal, marveč je kakih 40 gramov tega zdravila zavžil vsled česar je padel v globoko nezavest. Prepeljali so ga na kliniko.

* Zaklad izoral. V bližini Körmenta na Ogrskem je izoral nek kmet na svoji njivi velik lonec s srebrnim denarjem v velikosti petkronskih tolarjev iz časa Leopolda I. (okrog leta 1666). Izkopani zaklad ima vrednost več tisoč kron in ga je moral ubogi kmet izročiti županu.

* Budimpeštanske zabave. Pod tem naslovom smo prinesli pred kratkim notico, da sta se stepla v Budimpešti višji vojaški zdravnik dr. Szörffy in dijak Ognjanov. Nasprotnika sta imela večeraj dvoboje v dvorani garnizijske bolnice in sta bila oba težko ranjena. Ločila sta se po dvoboju nespravljena.

* Ciganka in žandar. V notranjem Ogrskem blizu Temešvara je zasledil žandar Kalman dolgo iskano roparsko cigansko rodbino Rado. Ko so videli cigani, da jim je žandar za petami, so pognali konje in so hoteli uiti; kmalu pa jim je bil žandar zopet na sledu in jih je hotel s pomočjo nekaj policistov aretirati. Tedaj pa se je zakadila v žandarja mlada ciganka in se začela z njim boriti, da omogoči tako ciganski rodbini beg. Po nesreči se je takrat sprožila žandarju puška in krogla je zadela mlado ciganko v glavo, tako da je ostala na mestu mrtva. Nato so se udali tudi ostali cigani.

* Vesten odgovor. Kralj Juri IV. angleški (umrl 1830) je pripovedoval v svojih zadnjih letih prav pogosto, da je stal sam na čelu svoje vojske pri odločilnem napadu na Francoze v bitki pri Waterloo. Skliceval se je pri tem pripovedovanju navadno na železnega kneza. Odgovor, ki ga je ob takih prilikah dobival potem redno od kneza Wellingtona, je bil naravnost vzoren, vselej mu je namreč dosledno odgovoril: »Pogosto sem Vaše Veličanstvo slišal o tem pripovedovati!«

* Med milijonarji. Marki Aguardo je zapustil premoženje v znesku 36 milijonov frankov. Ko je izvedel to Rotschild se je izrazil: »Ubogi marki! Mislil sem, da mu gre bolje!«

* Plemstvo za kazen. Konec XIII. stoletja je gledalo meščanstvo v večini italijanskih mest plemenitše kaj pisano. V mestecu Sistoji pa je priklopelo to sovraštvo do vrhunca. Meščani so kar enostavno odrekli plemičem vsako zmožnost za upravljanje mestnih poslov. Določili pa so tudi, da dobi plemstvo vsak meščan, ki krši javno varnost.

* Poskušen samomor pred sodiščem. Zopet se poroča iz Berolina, da je tekla kri v sodnem poslopju. Takrat si je hotel vzeti življenje hipotetni mešetar Henrik Kiepe, ki je bil v ponedeljek obsojen na dve in polletno prisilno delo zaradi goljufije v škodo svoje neveste. Vpričo sodnega dvora je potegnil iz žepa dolg nož in si z njim prizadejal globoko rano na vratu. Krvavečaje so odpeljali na hodnik, kjer pa se je zgrudil vsled izgube krvi. V njegovem žepu so našli pa še nabit revolver.

* Nezaslišana malomarnost. Predvečerašnjim se je zgodil v meščanski šoli v Hietzingu na Dunaju nezaslišan slučaj. Dvanajstletni učenec Karel Novak je moral ostati po pouku za kazen v šoli in učitelj ga je zaprl v neko sobo v tretjem nadstropju, pozabil pa ga je izpustiti. Šele večeraj zjutraj, ko je prišla njegova mati v največjih skrbih vprašat za svojega sina, so se dečka spomnili in ga šli iskati. Dolgo so ga iskali zaman, končno pa so ga našli na stekleni stehi v ozkem dvorišču težko poškodovanega. Skočil je bil namreč predvečerašnjem zvečer obupan, ker ga niso pustili domov, iz tretjega nadstropja na stekleno stehi in tam težko poškodovan ležal celo noč. Pretresli so se mu možgani in dobil je več notranjih poškodb. Policija je uvedla že strogo preiskavo proti učitelju.

* Čudna naredba. Leta 1393 je nastal v mestecu Stranbingu ob Donavi v hiši nekega mizarja požar, ki se je tako razširil, da je uničil vse mesto. Ko so mesto zopet sezidali, se je sešel mestni svet k posvetovanju in sklenil, da se ne sme nastaniti odsihodb noben mizar več v mestu. Še bolj čudno, kakor ta sklep mestnih očetov pa je, da je veljal ta sklep tja noter do leta 1550.

* Zaklinjanje duhov. Iz Bavarške prinašajo listi zopet prav srednjeveško se glaseča poročila o zaklinjanju duhov, ki nas živo spominjajo na poročila, ki jih prinaša Valvazor o enakih slučajih. V Eschenbachu se je prikazal na križpotju nekemu hlapcu o polnoči duh, ki mu je dal par gorkih zaušnic. Drugi dan je srečal isti hlapec zopet duha, ki mu je pa to pot skočil za tilnik in ga je moral hlapec, sopeč prenašati do ranega jutra po poljih in travnikih, dokler ni duh izginil pri nekem razpotju. Doma ga je mučil potem duh nadalje v postelji, enkrat črno, enkrat belo oblečen, dokler se ni oglasil zvon. V svoji obupnosti je povedal hlapec vse to katoliškemu duhovniku, ki ga je podučil, da je bil to duh njegove rajne matere, ki je umrla pred enajstimi leti, in da njen duh ne more priti k miru. Svetoval mu je tudi, naj se nauči neke molitvice, in res se je zgodil čudež, da od tistega dneva duh ne hodi več k hlapcu na obisk. Kapucini iz Wendinga na Švabskem, ki tam že kakih 15 let izganjajo hudiče in izganjajo duhove s posebnim strokovnjakstvom, pa gotovo ne bodo veselili te nove konkurence, ki jim bo požrla gotovo lepe marke.

Za kratek čas.

Fajmošter Matevž: Šestkrat na teden te obiščem, a kadar pridem, vselej te dobim pijanega.

Fajmošter Jaka: Pa nikar tolikrat ne pridi, pa me ne boš dobil tolikrat pijanega.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemček.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 23. novembra 1910
Praga: 12, 20, 22, 7, 16.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi današnje borze 23. novembra 1910.

Saldožboni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93-10	93-30
4-2% srebrna renta	96-70	96-90
4% avstr. kronska renta	93-05	93-25
4% ogr.	91-65	91-85
4% kranjsko deželno posojilo	96-—	97-—
4% k. o. češke dež. banke	94-—	95-—

Srečke.	Denarni	Blagovni
Srečke iz 1. 1860 %	215-—	221-—
„ „ 1864	319-25	325-25
„ „ tiske	154-75	160-75
„ „ zemeljske I. izdaje	299-—	305-—
„ „ „ II.	280-—	286-—
„ „ ogrske hipotekne	247-25	253-25
„ „ dun. komunalne	536-—	546-—
„ „ avstr. kreditne	528-50	538-50
„ „ ljubljanske	89-50	95-50
„ „ avstr. rdeč. križa	67-50	71-50
„ „ ogr.	44-—	48-—
„ „ bazilika	30-—	34-—
„ „ turške	257-—	260-—

Dejnice.	Denarni	Blagovni
Ljubljanske kreditne banke	444-—	448-—
Avstr. kreditnega zavoda	665-75	666-75
Dunajske bančne družbe	553-25	554-25
Južne železnice	115-50	116-50
Državne železnice	749-25	750-25
Alpine-Montan	768-—	769-—
Češke sladkorne družbe	253-—	255-—
Živnostenske banke	271-—	273-—

Valute.	Denarni	Blagovni
Cekini	11-37	11-39
Marke	117-70	117-70
Franki	95-35	95-40
Lire	95-—	95-25
Rubliji	254-—	255-—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 23. novembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911	za 50 kg	11-28
Rž za april 1911	za 50 kg	7-98
Koruza za maj 1911	za 50 kg	5-66
Oves za april 1911	za 50 kg	8-27

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knafljeve ulice (nasproti glavne pošte)

pristne švicarske vezenine

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Občinska hranilnica

v Drništu v Dalmaciji

sprejema

hranilne vloge

od K 2— do K 100.000—

proti 5% obrestovanju, ter povrača zneske do K 5.000— brez odpovedi, zneske do K 20.000— proti prijavi 8 dni, večje zneske po dogovoru. — Za polletno izplačevanje obresti izdaja na zahtevanje obrestne knjižice. — Dopisovanje v slovenskem in hrvaškem jeziku. 3825
Za varnost hranilnih vlog in njih obrestovanje jamči občina Drništ.

„Slovenski Narod“ izhaja
dnevno dvakrat.

Kupujte
večerno izdajo
„Slov. Naroda“.

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštne povzetju
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1882. 23
registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po $4\frac{1}{2}\%$
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pro-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po $3\frac{1}{4}\%$ z $1\frac{1}{2}\%$ na amortizacijo ali pa po
 $3\frac{1}{4}\%$ brez amortizacije na menice po 6% .

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najočnejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po $4\frac{1}{2}\%$; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskontira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po $4\frac{1}{2}\%$ čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavnica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je postavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.707.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zapičeni

∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

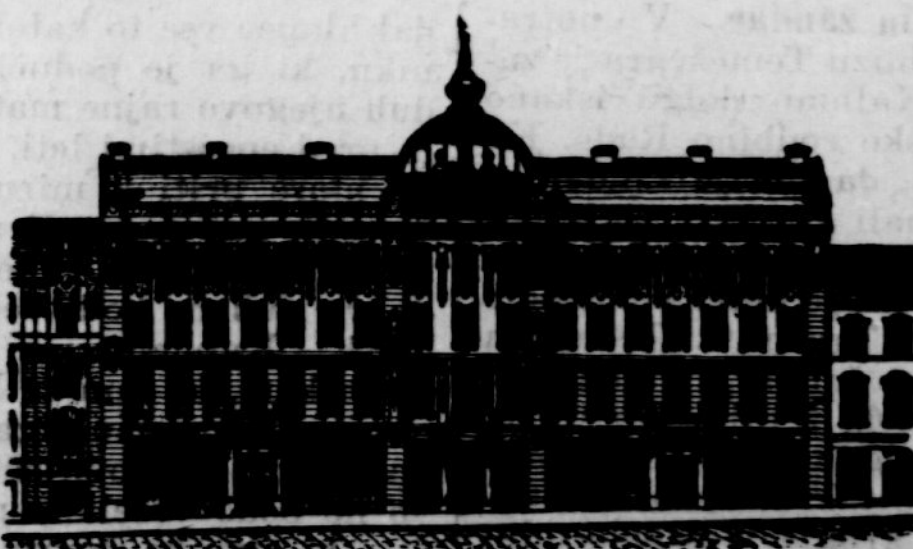
∴ Največji, najvarnejši
slovanski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po $4\frac{1}{4}\%$ brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti
amortizaciji po najmanj $\frac{1}{4}\%$ na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljene lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.